

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑτησία δρ. 8,—
Ἑξάμηνος 4,50
Τρίμηνος 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησία φρ. 10,—
Ἑξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰουλίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 33

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ MAURICE CHAMPAGNE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5' (Συνέχεια).

Περὶληψις τῶν προηγουμένων : — Ὁ Νικόλας Καρακάς εὐρίσκειται τυχαίως εἰς τὸν ἀγνωστὸν τοῦ ἐκείνου καὶ μυνητριώδη οἰκίσκον τοῦ κήπου, μαζί με τοὺς λιποθύμους ἀπὸ τὰ κτυπήματά του νυκτοκλέπτας. Γύρω του βασιλεύει σκότος ψηλαφητόν. Ἀλλὰ πιέζει κατὰ τύχην ἓνα κουμπὶ καὶ γίνεταί φῶς ζωηρόν. Βλέπει τότε διὰ τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκειται, εἶναι ἕνας μικροσκοπικὸς θάλαμος μηχανῶν. Στρέφει μίαν ρόδαν, ἀνωθεν τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ἡ λέξις κατάστρωμα (deck) καὶ βλέπει ἔμπροσθεν μίαν μικρὰν σιδηρὰν κλίμακα μετὰ τὴν ἰδίαν ἐπιγραφὴν, καὶ μίαν θυρίδα εἰς τὸ ταβάνι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν φαίνεται ὁ οὐρανός. Ἀναβαίνει ἕως τὴν θυρίδα καὶ κυττάζει. Εἶναι πραγματικῶς μία μεγάλη ταράτσα.

Στυλίσκοι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, συνδεδεμένοι μετὰ τῶν διαλεπτῶν σχοινίων, ὑποστηρίζουν μίαν τένταν ἀπὸ ὕφασμα, τυλιγμένην τώρα, ἀλλ' ἡ ὁποία τὴν ἡμέραν, μετὰ τὸν ἥλιον, θὰ ἤμπορουσε νὰ πλώσῃ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ τὴν πλέον εὐχάριστον σκιάν.

Καὶ ὁμοίως, ἀλήθεια, ἡ ταράτσα αὐτὴ ἐμοιάζει μετὰ κατάστρωμα πλοίου, ἀφοῦ δὲν τῆς λείπει οὔτε ἡ στήλη τῆς πυξίδος, οὔτε ὁ τροχὸς τοῦ πηδαλίου!

Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν λέξιν deck τὴν γραμμένην ἐπὶ τῆς κλίμακος καθὼς καὶ ἀνωθεν τοῦ μικροῦ τροχοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχε κινήσῃ, — χειρισμὸς ὁ ὁποῖος, βεβαίως, ἔκαμε νὰ νοήσῃ ἐπὶ τῆς ὁροφῆς ἡ θυρίδα ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Νικόλας Καρακάς στέκεται τώρα, πολὺ ἡσυχώτερος ἀπὸ πρὶν, ἀλλ' ἀκόμη μετὰ κάποιαν ἐκπληξίν.

Ἐπιτέλους ἐξορμᾷ ἀποτόμως εἰς τὴν ταράτσαν καὶ ἀποφασιστικῶς τρέχει κατ' εὐθείαν πρὸς μίαν τῶν γωνιῶν.

Μετὰ τὸ ἀριστερὸν χερὶ πιασμένος δυνατὰ ἀπὸ ἕνα τῶν στυλίσκων τῆς τέντας, μετὰ τὸ δεξιὸν στηριγμένον ἐπὶ τοῦ κινηλιώματος, τὸ ὁποῖον περιφράττει τὴν ταράτσαν, σκύπτει τότε καὶ κυττάζει.

Κυττάζει καὶ τὰ μάτια του γουρλώνουν. Ἡ ἐκπληξίς, ὁ τρόμος ζωγραφίζονται ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Μετὰ μίαν κραυγὴν ρίπτεται πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ ὡς

γὰ ᾄθελε νὰ ποδιώξῃ μίαν ὀπτασίαν ἀλλόκοτον, ἀπίστευτον, περὶ ἃ δύο φορὰς τὸ χερὶ εἰς τὸ μέτωπόν του, ἔμπροσθεν τὰ μάτια του.

Μετὰ τοῦτο ἐπανέρχεται εἰς τὸ περίφραγμα καὶ μ' ἐλαφρὸν δισταγμὸν σκύπτει καὶ πάλιν.

Ὡ, αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν κάμνει λάθος! Δὲν εἶναι ἀπάτη τῶν ὀφθαλμῶν του!

Βλέπει, βλέπει καλὰ..

Καὶ ἀναφωνεῖ :

—Μπα ποῦ νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! Μωρε, τ' εἶναι τοῦτο;

Τὴν ἀναφώνησιν αὐτὴν τοῦ Νικόλα Καρακά δικαιολογεῖ πληρέστερα τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον παρου-

σιάσθη εἰς τοὺς ἐκθαμβοὺς ὀφθαλμούς του.

Ἀερόπλοιον!

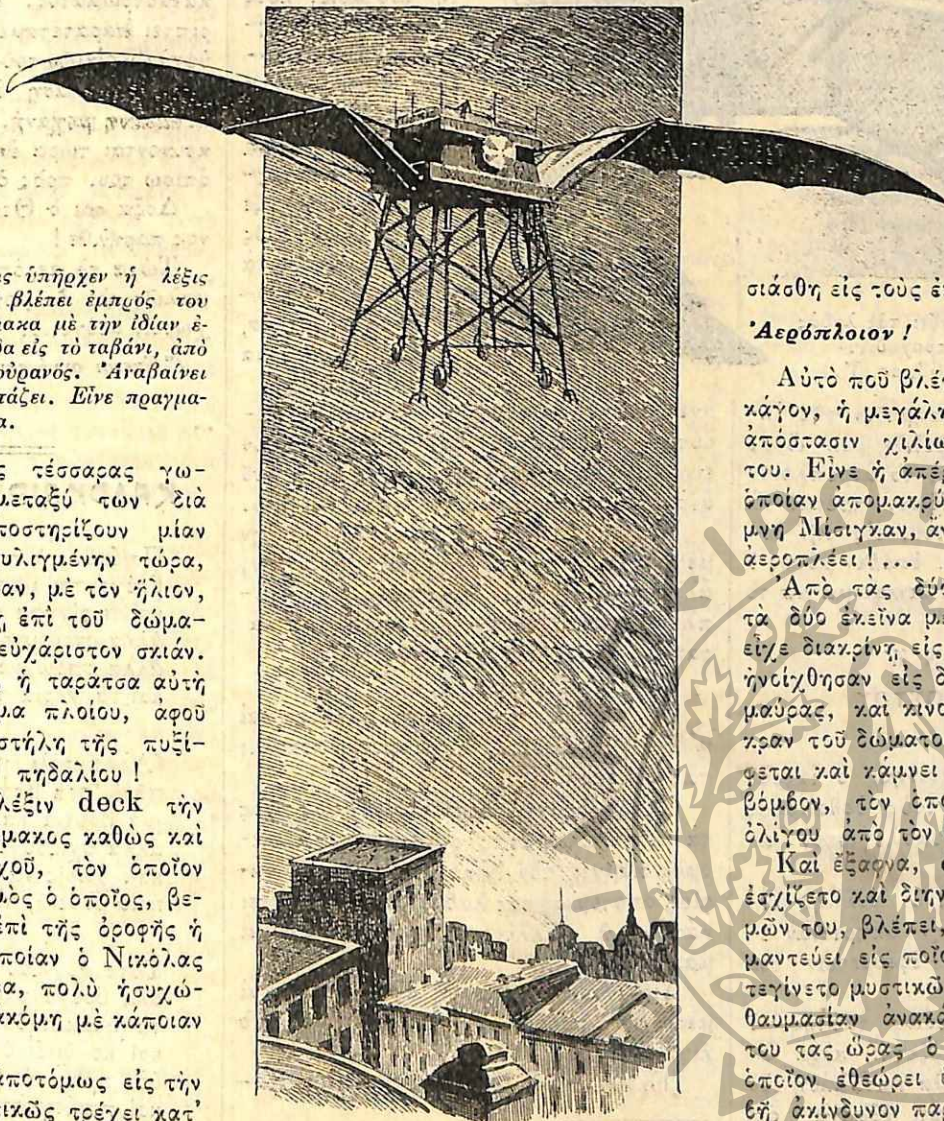
Αὐτὸ ποῦ βλέπει, τρώντι, εἶναι τὸ Σινάγον, ἡ μεγάλη πόλις, ἐκτεινομένη εἰς ἀπόστασιν χιλίων ποδῶν ὑποκάτω του. Εἶναι ἡ ἀπέραντος πόλις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπομακρύνεται ὁλοέν. Εἶναι ἡ λίμνη Μισιγκαν, ἀνωθεν τῆς ὁποίας πετᾷ, ἀεροπλῆει!...

Ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ οἰκίσκου, τὰ δύο ἐκεῖνα μεγάλα γέισα, τὰ ὁποῖα εἶχε διακρίνῃ εἰς τὸν κήπον, ἠπλώθησαν, ἠνείχθησαν εἰς δύο πελωρίαις πτέρυγας, μαύρας, καὶ κινεῖνται, ἐνῶ εἰς μίαν ἄκρην τοῦ δώματος ἐν εἶδος ἑλικὸς στρέφεται καὶ κάμνει τὸν ἀλλόκοτον ἐκείνον βόμβον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀκούσῃ πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὸν θάλαμον τῶν μηχανῶν.

Καὶ ἔξαρτα, ὡς εἰς πυκνὸς πέπλος ἐσχίζετο καὶ διηνοιγέτο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, βλέπει, ἐννοεῖ ποῦ εὐρίσκειται, μαντεύει εἰς ποῖον παράδοξον ἔργον καταγίνετο μυστικῶς ὁ κύριός του, εἰς πᾶσαν θαυμασίαν ἀνακάλυψιν ἀπείρων ἐθλῶν του τὰς ὥρας ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ἕως τότε ὡς ἕνα ἀδολβή, ἀκίνητον παράφρονα.

Ἐννοεῖ ἐπίσης διατὶ ἡ εἰσοδὸς εἰς τὴν

«—Μωρέ, τ' εἶναι τοῦτο;!» (Σελ. 261, στ. γ')

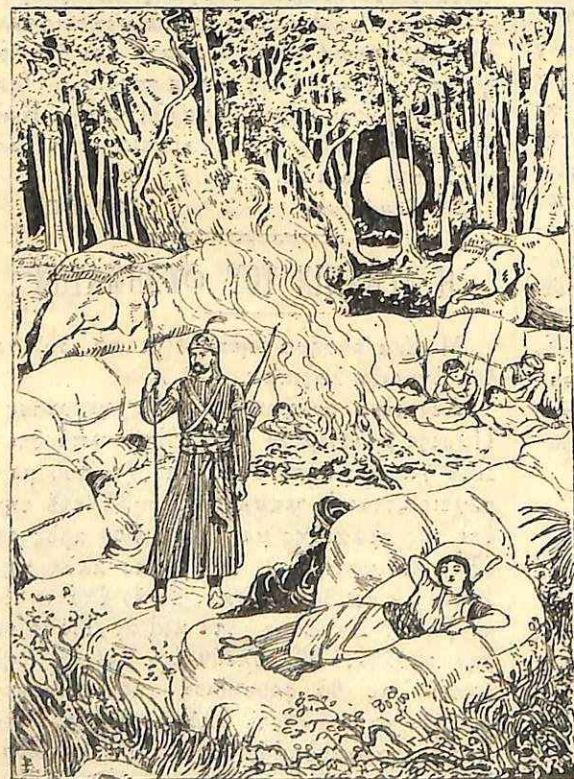
Ο ΡΑΓΙΑΣ ΝΑΛΑΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΞΩΣΕ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ [Γ' Ινδονήσ παραμύθι]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ἡ Ράμα εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν ἐνόησε γιὰ τί, μὰ ὅταν καθρεπτίσθηκε ἔς ἑνα βάλτο ποῦ ἦταν ἐκεῖ κοντά, εἶδε πῶς ἐμοιάζε μ' ἀληθινὸ ἀγριάνθρωπο. Τὰ ρούχα τῆς ἦσαν κουρελιασμένα καὶ καταλερωμένα· τὸ πρόσωπό τῆς κατὰμαυρο ἀπὸ τοὺς ἥλιους τόσων ἡμερῶν καὶ τὰ μαυρὰ τῆς μαλλιά ἀκτένιστα, μπερδεμένα καὶ ἀνακατεμένα μὲ καλαμιές καὶ μὲ ἀγκάθια. Μολοντοῦτο βροῖκε θάρος καὶ γυνή, μίλησε δυνατὰ εἰς τοὺς πραγματευτάδες, τοὺς εἶπε ποῖα εἶνε, πῶς ἔχασε τὸν ἀντρα τῆς τὸ Νάλα, καὶ πῶς εἶχε σκοπὸ νὰ πάη εἰς τὴν Κουντίναν, γιὰ νὰ παρακαλέσῃ τὸν πατέρα τῆς νὰ στείλῃ στρατεύματα νὰ τὸν εὗρουν. Δὲν τὴν ἐπίστευσαν καὶ τόσο πολὺ ὅπως δὴποτε, τῆς εἶπαν πῶς κι' αὐτοὶ εἰς τὴν Κουντίναν ἐπήγαιναν καὶ πῶς τῆς ἔδιναν τὴν ἀδείαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, ἐπάνω ἔς ἐν' ἀπὸ τοὺς ἐλέφαντας.

— Τὰ μοῦτρα τῆς δὲ μάρεσαν! ἐψιθύρισε ἑνας πραγματευτὴς εἰς αὐτὴ ἐνὸς ἄλλου. Δὲν πιστεύω καθόλου τὰ παραμύθια τῆς. Ἐγὼ ἔχω ἀκουστὰ πῶς ἡ βασίλισσα Ράμα εἶνε πεντάμορφη, κι' αὕτη ἐδῶ εἶνε μιά ἀσχημοσύνη.

— Μὰ ὅχι! εἶπε ὁ ἄλλος, εἰνόντας μὴ ματιά εἰς τὴν Ράμα, ποῦ ἀνέβαινε εἰς τὸν ἐλέφαντα καὶ καθόταν ἀνάμεσα εἰς τοὺς πράγματιες. Ὅα ἦσαν πολὺ ὁμομορφῇ,

«Βάσαν βάρδια ἐνὰ στρατιώτῃ κι' ἔπρεσαν νὰ κοιμηθῶν.» (Σελ. 264, στ. β'.)

ἀν τὸ πρόσωπό τῆς δὲν ἦταν ἐτσι ἡλιοκαμένο.

— Ἐγὼ, ἀδελφέ, σοὺ λέγω πῶς δὲ μάρεσαι, ξανᾶπε ὁ πρῶτος. Μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε καμμιὰ Λάμια, καμμιὰ Πικ-Σά, καὶ δὲν ἔχει εἰς τοῦ τοῦ καλὸ!

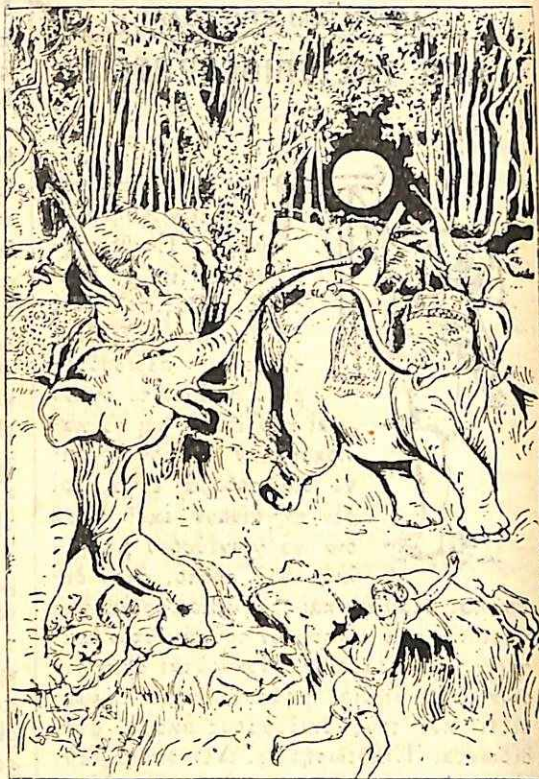
— Τότε λοιπόν, ἀποκρίθηκε ὁ ἄλλος, καλλίτερα εἶνε νὰ τὴν περαιοποιήσῃ. Δὲν συμφέρει νὰ τὰ βάλλῃ, κανεὶς μὲ τὰς Πικ-Σά.

Ἡ Ράμα δὲν ἐμελεῖε νὰ φοβᾷται εἰς τὴν Κουντίναν ἡσυχά. Ὅταν ἐνύκτωσε, οἱ πραγματευτάδες ἐστάθησαν νὰ παυθοῦν κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα. Ἐδεσαν τοὺς ἐλέφαντάς των ἀπὸ τὰ πιανὰ πόδια εἰς τοὺς χονδρότερους κορμούς κι' ἐτοποθέτησαν ὅλες τὰς κάσας των γύρω-γύρω, κι' ἐτοὶ ἐσχημάτισαν ἑνα καλὸ φράκτη. Στὴ μέση ἀναψαν φωτιά γιὰ νὰ βράσουν ρύζι καὶ νὰ δειπνήσῃ. Καὶ ἀφ' οὗ ἀπόφασαν, — εἶχε νυκτώσῃ, πιά ὀλωεδιόλου, — ἔβαλαν βάρδια ἐνὰ στρατιώτῃ κι' ἔπρεσαν νὰ κοιμηθῶν.

Ἡ Ράμα, ποῦ εἶχε πιάσῃ φίλιες μὲ τὸν ἐλέφαντά τῆς, ξαπλώθηκεν ἀπάνω εἰς τὰς κάσας, κοντὰ τοῦ. Τὸ φεγγάρι βγήκε καὶ σὲ λίγο ὁ φρουρὸς στρατιώτης ἀκουσεν ἑναν κρότο, ποῦ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ φάνηκε πολὺ μακρινός, μολοντοῦ, εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς νύκτας, ἀκούσθηκε πολὺ καθαρά. Λίγο-λίγο ὁ κρότος ἐπλησίασε κι' ὁ στρατιώτης ἐνόησε πῶς ἦταν βαρεῖες πατημασιές καὶ κλάνοι δένδρων ποῦ ἔσπαζαν. Καί,

πρὶν προφθάσῃ νὰ ξυπνήσῃ, κανένα, ἑνα πλῆθος ἀπὸ μεγάλους καὶ μαυρεδερμούς ὄγκους ἔκαμιν ἐκεῖ εἰσβολή. Τὰ ζωντανὰ αὐτὰ πράγματα ἦσαν τόσο πελώρια, ποῦ οὐ μπόρουν νὰ ξεσηκώσουν βουνά. Καὶ καθὼς ἔτρεμε ἡ γῆ ἀπὸ τὰ βήματά τους, ὅλο τὸ καραβάνι ἐξύπνησε μὲ κραυγὰς τρόμου. Πραγματευτάδες καὶ στρατιώτες εἶδαν τότε ἑνα κοπάδι ἀπὸ ἀγρίους ἐλέφαντας, ποῦ εἶχαν μυρισθῇ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἡμερούς, κι' ἐρχόνταν νὰ τοὺς κυπῆσουν.

Δὲν περιγράφεται τὸ κακὸ ποῦ ἔγινε τότε! Στους προκλητικὸς βρυχηθμούς των ἀγριελεφάντων, ποῦ ἀντηχοῦσαν σὰν ἐκὰς ἀλπιγγες, ἀποκρίνονταν οἱ ἡμεροὶ μὲ κραυγὰς θυμοῦ, πολέμωντας νὰ σπάσουν τὰς ἀλυσίδας των. Ἡ μάχῃ ἔγινε γενική, καὶ ἀπ' αὐτὴν οἱ ἄνθρωποι εἶχαν νὰ ὑποφέρουν περισσότερο, γιὰ τὴν τὰ θηρία τοὺς καταπατοῦσαν κι' ἐκείνοι δὲν εἶχαν οὔτε καιρὸ οὔτε τρόπο νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὰ πόδια τους. Οἱ ἡμεροὶ ἐλέφαντες ἀγρίεψαν εἰς τὴν στιγμὴν, κατῶρθωσαν νὰ σπάσουν τὰ δένδρα ὅπου ἦσαν δεμένοι κι' ἔπρεσαν ἀπὸ παντοῦ σέρνοντας πίσω τὰς ἀ-

«Δὲν περιγράφεται τὸ κακὸ ποῦ ἔγινε τότε!...» (Σελ. 264, στ. β'.)

λυσίδας των. Ἡ μάχῃ βάσταξε πολὺ. Καὶ δὲν ἐτελείωσε παρὰ μὲ τὴν φυγὴν μερικῶν ἀπὸ τοὺς ἡμερούς ἐλέφαντας, ποῦ ὅλο τὸ κοπάδι των ἀγρίων τοὺς πῆρε καταπόδι. Καὶ ὅταν ὁ φοβερός κρότος τῆς τρεχάλας των ἐβύσθηκε μακρὰ, ὅσοι πραγματευτάδες ζοῦσαν ἀκόμη, μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ μετρήσουν τὰς ζημίας. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν σκοτωμένοι καὶ περισσότεροι πληγωμένοι βαρεῖα. Καὶ ἀπὸ τοὺς ἐλέφαντάς των μερικοὶ εἶχαν πέσῃ νεκροὶ κι' ἐκείνοι ποῦ ζοῦσαν, ἦσαν σὲ κακὴ κατάστασι. Ὅσο γιὰ τὰς πραγματείας, μεγάλο μέρος κι' ἀπ' αὐτὰς εἶχε καταπατηθῇ καὶ καταστραφῇ.

— Ἐοῦ φταῖς! γιὰ τὴν δὲν ἔκανες καλλίτερα τὴν βάρδια σου; εἶπαν μερικοὶ ἀπ' τοὺς πραγματευτάδες εἰς τοὺς φρουροὺς στρατιώτες.

— Δὲν ἐπρόλαβα νὰ σὰς εἰδοποιήσω. ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος· ἀκούστε μὲ ὁμῶς· δὲν φταῖς ἄλλος, ἀπὸ τῆς γυναῖκα ποῦ περιμαζέψαμε γόεις. Εἶνε Πικ-Σά καὶ συνεννοεῖται μὲ τὰ θηρία γιὰ νὰ σκοτώσῃ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους.

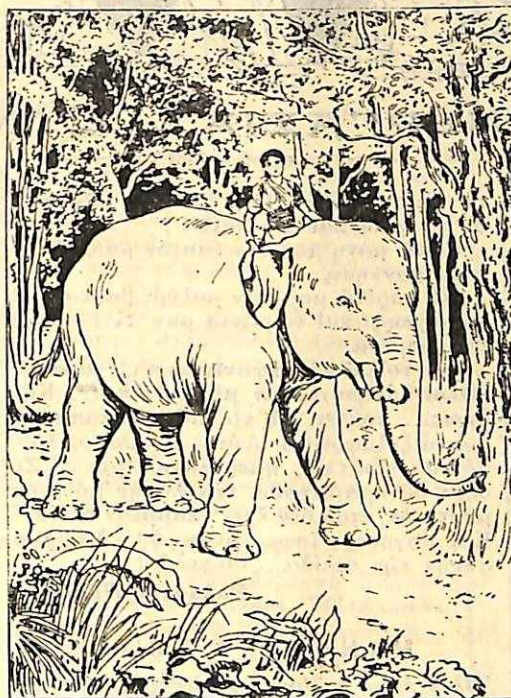
— Ἀλήθεια! ἀλήθεια! ἐφώναξαν οἱ φίλοι του. Ἐχει δικιο! Ποῦ εἶνε αὕτη ἡ κακὴ γυναῖκα, νὰ τὴν σκοτώσουμε μὲ περτεῖς καὶ μὲ μπαστούνιες;

Ἀλλὰ ἡ Ράμα δὲν ἦταν πιά ἐκεῖ... Τὴν στιγμὴν ποῦ ἔκαμαν εἰσβολὴ τὰ θηρία, ἐτρόμαξε πάρα πολὺ κι' οὔτε κἀν δοκίμασε νὰ φύγῃ. Ὁ ἀλέφας ὁμῶς, ποῦ τὴν εἶχε κουβαλήσῃ εἰς τὴν ράχιν του,

τῆς ἐδείξε πῶς ἦταν πραγματικῶς φίλος τῆς μὲ τὸ νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν δυστυχίαν, γιὰ τὴν αὐτὴν φρίκην οἱ ἀγριοὶ φίλοι. Τὴν σήκωσε λοιπὸν μὲ τὴν προδοκίδα του καὶ τὴν ἐκάθισε εἰς τὸ λαιμὸ του. Ἔτσι μόνον μπόρεσε κι' αὐτὸς εἰς τὴν μάχῃ. Ὅσῃν ὥρᾳ πολέμουσαν, ἡ Ράμα ἐμεινε καθισμένη ἐπάνω εἰς τὸν ἐλέφαντά τῆς. Γιὰ νὰ μὴν πέσῃ, ἐπιάνετο μ' ὅλην τὴν τὴν δύναμιν ἀπὸ τ' αὐτὰ τοῦ φίλου τῆς. Εἶδε κ' ἐπαθε ὁμῶς γιὰ τὴν γλυττώσῃ, ἀπὸ τὰ τραντάγματα καὶ τὰ κυπήματα. Ἡ μάχῃ πῆρε τέλος, κι' ἑνας ἀπὸ τοὺς λίγους ἐλέφαντας ποῦ ζοῦσαν ἀκόμη, ἦταν κι' ὁ δικὸς τῆς. Καὶ ὅταν ἡ Ράμα ἀκουσε τοὺς ἐμπόρους νὰ τὴν γυρεῦν γιὰ νὰ τὴν σκοτώσῃ, ἔσκυψε, εἶπε εἰς τὸν φίλον τῆς μερικὰ λόγια ποῦ ἐκείνος τὰ καταλάβε ἀμέσως καὶ πῆρε δρόμο μαζὶ τῆς. Ἐτρεξεν ἐτσι, χωρὶς νὰ σταματήσῃ ποθεν, πολλὰς ὥρας ὥς ποῦ χάραξε ἡ αὐγὴ. Εἶχαν βγῇ πιά ἀπὸ τὸ δάσος καὶ βρέθηκαν μπροστὰ σὲ μιά μεγάλη πολιτείαν.

Ἐκεῖ ἐπέβησε ἡ Ράμα καὶ γιὰ νὰ ταμειψῇ τὸν πιστὸ τῆς ἐλέφαντα, τοῦ ἔβγαλε τὰ πόδια ποῦ εἶχε στὰ πόδια καὶ τοῦ εἶπεν πῶς εἰς τὴν εἰρήσιν δὲν ὀα ἦταν πιά σκλάβος, ὑποχρεωμένος νὰ φερ-

τῶνται βάρος. Τὸ καλὸ ζῶο τὴν εὐχαρίστησε χαίδωντας τὸ μαγουλὸ τῆς μὲ τὴν προδοκίδα του καὶ γύρισε μόνον τοῦ

«Πῆρε δρόμο μαζὶ τῆς...» (Σελ. 265, στ. α'.)

εἰς τὸ πικρὸ δάσος. Ἐκεῖ ἀπάντησεν ἄλλους ἐλέφαντας ἐλευθέρους, ποῦ τὸν ἐδέχθησαν σὰν φίλον, κι' ἔζησε μαζὶ τους ὡς τὰ βαθιά του τὰ γέγραμματα, ἡσυχῶς κι' εὐτυχισμένως ὅπως τοῦ ἀξίζει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΤΙ ΑΠΕΓΙΝΕ Ο ΝΑΛΑΣ

Ἀμα ἄφισε τὴν Ράμα του, ὁ Νάλας ἄρχισε νὰ τρέχῃ εἰς τὸ δάσος ὅσο πιὸ γρήγορα μπόρουν. Δὲν πῆγαινε ἴσια, ἀλλὰ γύριζε πότε δεξιὰ καὶ πότε ἀριστερὰ, διαλέγοντας τὰ πιὸ βαθιὰ καὶ σκοτεινὰ μέρη.

Ὅταν τοῦ φάνηκε πῶς εἶχε ἀπομακρυνθῇ ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν Ράμα, ἔβαλε τοῦ νὰ περπατῇ, ἀλλὰ σιγώτερα, καὶ σὲ λίγο εἶδεν ἑνα φῶς, ποῦ κίνησε τὴν περιέργειά του.

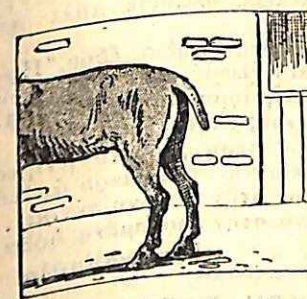
Δὲν μπόρουν νὰ καταλάβῃ τί ἦταν. Ἀλήθεια ὁ ἥλιος εἶχε βγῇ, ἀλλ' αὐτὸς ἔλαμπε εἰς τὸν οὐρανὸ ἀπὸ πίσω του, ἐνῶ τὸ φῶς ἐκείνου φεγγαβολοῦσε ἀνάμεσα εἰς τὰ δένδρα μπροστὰ του. Ὅταν προχώρησε ἀκόμη, ἡ ζέστη ποῦ ἔδρανε ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἔγινε τόσο δυνατὴ, ποῦ δὲ μπόρουν νὰ τὴν ὑποφέρῃ.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

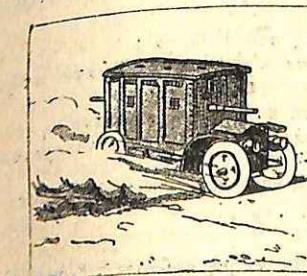
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φαλακρὸν ἄλογον

Τὸ ἄλογον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἀνέκει εἰς γνωστότατον ἀγγλον εὐπατρίδην, δὲν ἔχει εἰς τὸν κορμὸν καὶ εἰς τὴν οὐρανὸν οὔτε μίαν τρίχα. Ἀλλὰ μολοντοῦ φαλακρὸν, ἔχει τόσα προτερήματα, ὥστε ὁ λόρδος δὲν ἐδίστασε νὰ τὸ ἀγοράσῃ, καὶ ὅταν τὸ ζεύγῃ, εἰς τὴν ἄμαξάν του, τοῦ βάλλει... περροῦσαν, δηλαδὴ ψεύτικην χαίτην καὶ οὐραν.

Πολύτιμον αὐτοκίνητον

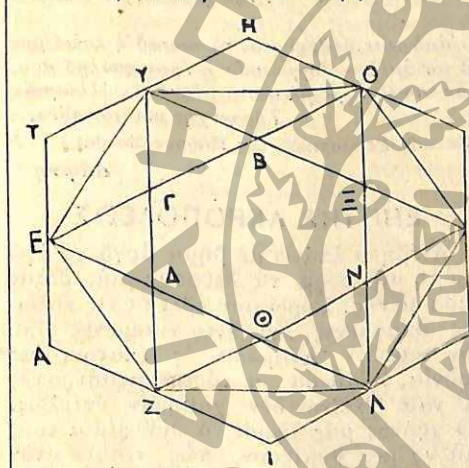

Ἡ ἀξία τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύρια, ὅταν εἶνε... φορτωμένον. Διότι κατεσκευάσθη ἀπὸ ἑνα Ἀμερικανὸν ἰδιοκτήτην χρυσωρυχείου, διὰ νὰ μεταφέρει ἀσφαλὸς εἰς τὸ χρυσάφι του. Εἶνε, ὡς βλέπετε,

μὴ ἄμαξᾳ κλειστῇ καὶ ὠπλισμένῃ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν μ' ἐπαναληπτικὰ τηλεβόλα (canon-revolvers) διὰ νὰ μύνεται ἐναντίον των ληστῶν, οἱ ὅποιοι λυμαινόνται τὴν χρυσωρυχὴν χώραν.

Μονοκονδυλιὰ

(Ἐοιάλη ὑπὸ τοῦ Παμφίλου)

Αὐτὸ τὸ πολὺπλοκὸν σχῆμα εἰμπορεῖτε νὰ τὸ κάμντε μὲ μονοκονδυλιὰν, δηλαδὴ χωρὶς νὰ περάσῃ ἡ πέννα σας δύο φορές ἀπὸ τὴν ἰδίαν γραμμὴν;

Διὰ νὰ μὴ βασανισθῇτε, ἐπειδὴ εἶνε πολὺ δύσκολον, σὰς δίδω τὴν λύσιν ἀμέσως: Θάραξίστε ἀπὸ τὸ σημεῖον Σ,

ὅα περάσετε διαδοχικῶς ἀπὸ τὰ σημεῖα ΟΥΘΟΒΓΕΥΤΕΔΘΑΝΕΟΜΕΒΥΓΔΖΕΑΖΙΛΖΘΝΜΛΚΜκαὶ ὅα καταλήξετε πάλιν εἰς τὸ Σ. Δοκιμάσατε χάριν διασκεδάσεως.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Παίγνιον

(Ἐοιάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλετρικοῦ Σπινθήρος)

ΣΤΡΙ	ΓΑΔ	ΑΥ	Α
ΛΙ	Ι	ΛΙ	Α
ΤΑ	Α	ΡΩΣ	Α
ΣΙ	Α	ΓΛΙ	ΑΓ

Νὰ συναρμολογήσῃτε αἱ ἀνωτέρω συλλαβαί, ὥστε νὰ ποτελεσθοῦν πέντε Κράτη τῆς Εὐρώπης.

Ἀπόκλιση: — Λι λύσεις συνοδεύονται ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματισμοῦ.

Λύσεις τῶν Παίγνιων τοῦ 31ου φ.

Α'. L'appetit vient en mangeant.

Β'. Ρινόκερος, λύκος, τίγρις, ἐλέφας, κήμηλος, λέων.

